

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bistey Zsuzsa ügyvéd által képviselt I. rendű és a dr. Landes Judit ügyvéd által képviselt II. rendű felpereseknek, a Molnár & Kovács Ügyvédi Iroda,; ügyintéző: dr. Molnár Éva ügyvéd által képviselt II. - III. rendű, valamint a dr. Módosi Anna-Mária jogtanácsos által képviselt IV. rendű alperesek ellen, kártérítés iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2017. június 7. napján meghozott, 23.P.26.123/2011/149. számú, kijavított ítélete ellen, a II. és III. rendű alperesek részéről 154. és Pf.4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékes adóhatóság külön felhívására 85.500 (nyolcvanötezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a kijavított ítéletével egyetemlegesen kötelezte a II. és a III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I. rendű felperesnek 2.650.000 forintot és ennek 2016. április 12. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 3.012.199 forint lejárt kamatot és 1.144.265 forint perköltséget, a II. rendű felperesnek pedig 10.600.000 forintot és ennek 2016. április 12. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 625.560 forint perköltséget. Az I. rendű felperest kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg a IV. rendű alperesnek 100.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan – a IV. rendű alperessel szemben – a keresetet elutasította. Ítéletének indokolása szerint az I. és a II. rendű felperessel szemben teljesen peresztes II. és a III. rendű alperest a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte perköltség megfizetésére, figyelemmel az I. és a II. rendű felperesek között létrejött – a perköltség megfizetése iránti követelésre is kiterjedő – engedményezési szerződésre is. Az I. rendű felperes perköltsége a lerótt 795.000 forint kereseti illetéket, a 97.500 forint előlegezett szakértői díjat, az általa készített szakvélemény 100.000 forintos díját, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján megállapított ügyvédi munkadíj arányos részként 151.765 forintot foglalt magában. A II. rendű felperes perköltsége 607.060 forint ügyvédi munkadíjat és az általa előlegezett 18.500 forint szakértői jelenléti díjat tartalmazta.

Az ítéletnek kizárólag a II. és III. rendű alpereseket perköltség megfizetésére kötelező rendelkezései ellen a II. és III. rendű alperesek fellebbezést terjesztettek elő. Arra hivatkoztak, hogy amennyiben az I. rendű felperes elfogadta volna a részletfizetési ajánlatukat, illetve az elsődleges – a perbeli adásvételi szerződés létre nem jöttének megállapítására irányuló – kereseti kérelmét nem terjeszti elő, szakértői bizonyításra sem lett volna szükség, ezért annak költségeit a felpereseknek kell viselnie. Rámutattak, hogy a II. rendű felperes a perben korábban I. rendű alperes volt, és csak röviddel a per lezárulta előtt került felperesi pozícióba, így a részére megítélt ügyvédi munkadíj eltúlzott, és az legfeljebb az I. rendű felperesnek megítélt ügyvédi munkadíjjal egyező mértékben, azaz 151.765 forintban lett volna megállapítható. Kifogásolták, hogy az I. rendű felperes által lerótt kereseti illeték megfizetésére az elsőfokú bíróság egyetemlegesen kötelezte őket. Álláspontjuk szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 344. § (3) bekezdése alkalmazásával az általuk fizetendő illeték mértékét személyenként 397.500-397.500 forintban kellett volna megállapítani azzal, hogy a III. rendű alperes költségmentessége folytán az őt terhelő illetéket egyébként az állam viseli.

Az I. rendű felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az elsődleges kereseti kérelmétől nem annak alaptalansága, hanem az I. rendű alperessel (későbbi II. rendű felperes) kötött egyezsége miatt állt el. A II. és a III. rendű alperes mind az elsődleges, mind a másodlagos kereseti kérelmet vitatta, részletfizetésre vonatkozó nyilatkozatuk pedig valós fizetési hajlandóságot nem takart, hiszen azóta sem került sor a részükről önkéntes teljesítésre. Mindezekre tekintettel a per során szakértői bizonyításra is szükség volt. Rámutatott, hogy az általa lerótt kereseti illeték a perköltségének a része, ezért azt a Pp. 82. § (1) bekezdése és 86. § (3) bekezdése alapján a II. és III. rendű alperesek egyetemlegesen kötelesek viselni, tekintet nélkül az őket illető illetékfeljegyzési jogra, illetve részleges költségmentességre. Kifejtette, hogy a Ptk. 344. § (3) bekezdése a károkozók kártérítési kötelezettségének teljesítési módjára vonatkozik, jelen esetben nem alkalmazható.

A II. rendű felperes fellebbezési ellenkérelme is az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyására irányult. Előadta, hogy a perben szakértő kirendelésére a II. és III. rendű alperesek miatt volt szükség, így annak díja is őket terheli. Rámutatott emellett, hogy az I. rendű felperessel engedményezési szerződést kötött a perbeli követelést érintően, amely kiterjedt a perben felmerülő ügyvédi munkadíjra is.

A II. és III. rendű alperesek a fellebbezésükben nem támadták az elsőfokú bíróság ítéletének a II. és a III. rendű alperest tőke és kamat megfizetésére kötelező, keresetet elutasító, valamint az I. rendű felperest perköltség megfizetésére kötelező rendelkezéseit. Ezek a rendelkezések fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján első fokon jogerőre emelkedtek, ezért a Fővárosi Ítéltábla kizárólag az elsőfokú ítéletnek a II. és III. rendű alpereseket perköltség megfizetésére kötelező rendelkezéseit bírálta felül, a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül.

A II. és III. rendű alperesek fellebbezése nem alapos.

A Pp. 75. § (1) bekezdése szerint perköltség – a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve – mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú- és szakértői díj, ügygondnoki és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége stb.).

A Pp. 75. § (2) bekezdése kimondja, hogy a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

A Pp. 86. § (3) bekezdése értelmében a költségmentesség, az illetékmentesség, valamint az illetékfeljegyzési jog nem érinti az ellenfél javára megítélt perköltségek, továbbá a végrehajtási eljárás során a felek által lerótt illetékek és előlegezett költségek (végrehajtási költségek) megtérítésének kötelezettségét.

A perben a felperesek a II. és III. rendű alperesekkel szemben teljes egészében pernyertesek lettek, ezért a II. és III. rendű alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján teljes egészében köteles viselni a felperesek perrel felmerült költségeit. A perben szakértő kirendelésére is sor került, a kirendelt szakértő költségét az I. és a II. rendű felperesek előlegezték. Ezen kívül az I. rendű felperes szakvéleményt készíttetett a keresete alátámasztására. Az előlegezett és a magánszakértői vélemény beszerzésével felmerült szakértői költségek mint ténylegesen felmerült kiadások a felperesek perköltségének részei, amit a pervesztes II. és III. rendű alperesek akkor is kötelesek megtéríteni, ha az I. rendű felperes utóbb a keresete egy részétől – az I. rendű alperessel kötött egyezségére tekintettel – elállt.

Az I. rendű felperes által lerótt kereseti illeték szintén az I. rendű felperes ténylegesen felmerült perköltsége, így annak viselésére nem a le nem rótt illetékek megfizetésére irányadó szabályokat, hanem a perköltségviselés általános szabályait kell alkalmazni.

A II. és III. rendű alperes alaptalanul kifogásolta a II. rendű felperes részére megítélt ügyvédi munkadíj mértékét. Az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű felperesek által érvényesített követelés teljes összege alapján állapította meg az ügyvédi munkadíj összegét, amelyet a felperesek közt az általuk érvényesített követelésrészek arányában osztott meg, tekintettel a felperesek között létrejött engedményezési szerződésre. A II. rendű felperesnek járó ügyvédi munkadíj összegének meghatározásakor tehát nem a jogi képviselő tényleges tevékenységének, hanem a felperesek közti engedményezési szerződésnek volt jelentősége.

Mivel az előlegezett szakértői költség, a magánszakvélemény beszerzésével felmerült költség, a lerótt kereseti illeték és a felpereseket képviselő ügyvéd munkadíja valamelyik felperes ténylegesen felmerült perköltsége volt, a II. rendű alperes illetékfeljegyzési joga és a III. rendű alperes eljárási illetékekre kiterjedő részleges költségmentessége a Pp. 86. § (3) bekezdése alapján nem mentesíti a II. és a III. rendű alpereseket ezeknek a költségeknek a felperesek részére való megfizetése alól. Az elsőfokú bíróság a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján helyesen kötelezte a II. és III. rendű alpereseket – mint a Tímár és Bíró Ügyvédi Iroda akkori tagjait – a perköltség egyetemleges megfizetésére is.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A II. és a III. rendű alperesek eredménytelenül fellebbeztek, ezért a II. rendű alperes illetékfeljegyzési joga és a III. rendű alperes eljárási illetékekre kiterjedő részleges költségmentessége folytán le nem rótt – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerint számított összegű – fellebbezési illetéket az Itv. 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a II. rendű alperes köteles megfizetni.

Világhy^{né} dr. Böcskei Terézia s. k.
a tanács elnöke

dr. Lente Sándor s. k.
s. k.
előadó bíró

dr. Csóka István
bíró